

Dosarul nr. 2r-64/22

2-21027187-01-2r-31012022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – C. Roșca

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – A. Pahopol, O. Cojocaru, R. Pulbere

DECIZIE

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând recursul declarat de Neculce Iulia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Neculce Iulia către executorul judecătoresc Romaliischi Maxim cu privire la restituirea sumei, încasarea dobânzii de întârziere, compensarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termen și, respectiv, restituit apelul declarat de Neculce Iulia, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 16 septembrie 2021,

c o n s t a t ă :

La 22 februarie 2021, Neculce Iulia a depus cerere de chemare în judecată către executorul judecătoresc Romaliischi Maxim cu privire la ridicarea sechestrului aplicat pe conturile bancare deținute de Neculce Iulia, conform încheierii nr. 175-3748/19 din 22 noiembrie 2019, restituirea sumei de 1 820, 70 lei, încasată anterior în cadrul procedurii de executare cu titlu de onorariu, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 48, 02 lei, compensarea cheltuielilor de judecată ce țin de taxa de stat în mărime de 350 lei și asistența juridică în sumă de 1000 lei, și repararea prejudiciului moral în sumă de 3000 lei.

Prin încheierea, Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 16 septembrie 2021, pretenția cu privire la ridicarea sechestrului aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Maxim Romaliischi din 22 noiembrie 2019, a fost separată într-un proces aparte.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 16 septembrie 2021, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Neculce Iulia către executorul judecătoresc Romaliischi Maxim cu privire la restituirea sumei, încasarea dobânzii de întârziere, compensarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral.

La 22 octombrie 2021, Neculce Iulia a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 16 septembrie 2021, solicitând repunerea

în termen a cererii de apel, admiterea acesteia și, respectiv, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei hotărâri, de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, s-a respins cererea de repunere în termen și s-a restituit apelul declarat de Neculce Iulia, împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 16 septembrie 2021.

La 30 decembrie 2021, Neculce Iulia a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, solicitând casarea acesteia și restituirea cauzei în instanța de apel, la etapa primirii în procedură.

În motivarea cererii de recurs recurenta a indicat că, dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost emis în lipsa ei, iar copia acestuia nu i-a fost expediată.

De asemenea, recurenta a reiterat argumentele indicate în cererea de apel, potrivit cărora, prezentându-se la 16 septembrie 2021, la ședința de judecată, a aflat că judecătorului raportor Bagrin Lucia i-au expirat atribuțiile de desfășurate a activității, prin urmare ședințele de judecată nu vor avea loc, iar accesând la 21 octombrie 2021 portalul instanțelor de judecată, a văzut publicat dispozitivul hotărârii pe marginea cauzei.

În context a menționat că dispozitivul hotărârii a fost publicat pe portalul instanței la 06 octombrie 2021, astfel era oportună repunerea în termen a cererii de apel.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, a fost expediată părților în proces, la 20 decembrie 2021 (f.d.56), însă date cu privire la recepționarea actului judecătoresc, nu au fost stabilite.

Astfel, Colegiul civil consideră că recursul Iuliei Neculce, depus la 31 decembrie 2021, este în termen.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs și prevederile legale aplicabile la caz, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Neculce Iulia, este neîntemeiat și necesită a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță se constată că, Neculce Iulia contestă încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, prin care s-a respins cererea ei cu privire la repunerea în termen și, respectiv, a fost restituită cererea de apel depusă împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 16 septembrie 2021, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Neculce Iulia către executorul judecătoresc Romaliischi Maxim cu privire la restituirea sumei, încasarea dobânzii de întârziere, compensarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral.

Cu referire la aspectele expuse în cererea de recurs, Colegiul civil menționează că, potrivit art. 100 alin.(1) din Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu

scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

În context, este de remarcat faptul că trimiterile electronice prin intermediul tehnicii de calcul și rețelei Internet se efectuează imediat.

Prin prisma celor citate supra, instanța de recurs remarcă că, potrivit materialelor dosarului, la 11 martie 2021, la adresa electronică a Iuliei Neculce – [XXXXX](#) (indicată în antetul cererii de chemare în judecată, a cererii de apel și a cererii de recurs), a fost expediată încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 01 martie 2021, prin care nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, la care, Neculce Iulia a acționat printr-o cerere de înlăturare a neajunsurilor (f.d.26-31), iar la 09 iulie 2021, la aceeași adresă electronică, a fost expediată încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 martie 2021, potrivit căreia, s-a fixat ședința de judecată pentru examinarea cauzei la 16 septembrie 2021. (f.d.36, 38)

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că nu sunt prezente încălcări de ordin procedural la expedierea de către prima instanță a citațiilor și/sau comunicărilor, și că apelanta/recurentă a fost înștiințată legal despre procesul în cauză, iar ținând cont de prevederile art.56 alin.(3) din Codul de procedură civilă, trebuia să se folosească cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale, să se intereseze de mersul procesului de judecată și să declare apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 septembrie 2021, în termenul stabilit de legislație. Apelanta/recurentă însă, nu a dat dovadă de promptitudine în vederea exercitării căii de atac în termen, astfel că, depunerea cererii de apel fără a prezenta dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege, demonstrează o neglijență a obligațiilor sale procedurale.

De asemenea, în conformitate cu art.362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile **de la data pronunțării dispozitivului hotărârii**, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, Legea indică o modalitate de calcul a acestui termen și modul de atac, acesta fiind de 30 zile de la pronunțarea hotărârii, instanța de apel nefiind în drept de a deroga de la aceste prevederi.

La caz, Colegiul civil menționează că deși ultima zi pentru declararea apelului împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 septembrie 2021, a fost 18 octombrie 2021 (zi de luni), Neculce Iulia a declarat apel abia la 22 octombrie 2021, fără a prezenta probe cu privire la imposibilitatea depunerii cererii de apel în termenul stabilit de lege.

Cu referire la argumentele recurente că nu a recepționat nicio comunicare din partea instanței de judecată, Colegiul civil menționează că data recepționării corespondenței nu trebuie confundată cu data verificării poștei electronice de către destinatar, iar indicând în antetul actelor pe care le-a prezentat instanței, adresa electronică, recurenta a avut obligația pozitivă de a verifica conținutul cutiei poștale.

Respectiv, punerea la îndoială a recepționării corespondenței de către recurentă, nu poate fi pusă pe seama instanței de judecată, dar este interpretată de către Colegiu drept un comportament de rea-voință din partea părților în proces.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că Neculce Iulia, în cererea de recurs, a menționat că s-a prezentat la sediul instanței la 16 septembrie 2021, ceea ce demonstrează că aceasta a cunoscut despre ședința de judecată, iar circumstanțele cu referire la faptul că prezentându-se la ședința de judecată, a aflat că judecătorului raportor Bagrin Lucia i-au expirat atribuțiile de desfășurare a activității și că ședințele de judecată nu vor avea loc, nu pot fi considerate relevante speței în cauză, deoarece, potrivit materialelor cauzei, judecătorul raportor pe marginea acestui litigiu este Roșca Constantin.

De asemenea, instanța de recurs menționează că potrivit art.362 alin.(2) din Codul de procedură civilă, repunerea în termenul de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116 din Codul de procedură civilă.

Potrivit prevederilor art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Respectiv, luând în considerație constatarea citării legale a reclamantei/recurentă, instanța de recurs consideră că instanța de apel corect a remarcat lipsa circumstanțelor și/sau probelor materiale care să demonstreze temeinicia omiterii termenului de declarare a apelului și, respectiv, lipsa temeiurilor de a repune în termen cererea de apel.

Mai mult, Colegiul civil reține că, art. 113 alin.(1) din Codul de procedură civilă, prevede că, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul mai reține că, de rând cu stabilirea anumitor drepturi, legislația procedurală instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei vizibilități de existență a unei stări de fapt. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art.10 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a

completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par.(1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art.6 par.(1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Colegiul civil mai menționează că prin prisma jurisprudenței CtEDO (cauza Melnic vs RM (Hotărârea din 14.11.2006), Ciachir vs RM (Hotărârea din 15.01.2008), Popov vs RM (Hotărârea din 02.12.2005), Ponomaryov vs Ucraina (Hotărârea din 03.04.2008), Van Harn vs Germany (Hotărârea din 11.09.2007)), neprezentarea de către instanța de judecată a motivelor pentru repunerea apelului în termen sau repunerea neîntemeiată în termenul de apel reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO.

Din această perspectivă, Colegiul civil susține poziția instanței de apel cu privire la lipsa temeiurilor de repunere în termen a cererii de apel. Astfel, recursul declarat de Neculce Iulia este neîntemeiat, iar actul de discreție atacat cu recurs urmează a fi menținut.

În temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Neculce Iulia.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Neculce Iulia către executorul judecătoresc Romaliischi Maxim cu privire la restituirea sumei, încasarea dobânzii de întârziere, compensarea cheltuielilor de judecată și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas